

עפ"ג 15331/05/14 - אלי לוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

25 יוני 2014
עפ"ג 15331-05-14

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופטת י. רז-לוי

אלי לוי

נגד
:

מדינת ישראל

מהות הערעור: ערעור על גזר דינו של בימ"ש השלום באשקלון (בפני כב' השופט א. רום) בת.פ.
2136/09 מיום 30/3/14

נוכחים: עו"ד א. בן יהודה

עו"ד שלומי קלימיאן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

כנגד המערער הוגש כתב אישום אשר ייחס לו ביצוע שורת עבירות מס. המערער כפר תחילה ועל כן ביהמ"ש החל בשמיעת הראיות, כאשר תוך כדי ההליך הגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום המקורי והצדדים הסכימו לטעון לענישה שבין רף עליון של 11 חודשים לרף תחתון של 7 חודשים, ולהשאיר לשיקול דעת ביהמ"ש את גובה הקנס שהוטל על המערער ואת המאסר על תנאי. בהמשך להסדר טיעון זה, הודה המערער בעובדות כתב האישום המתוקן ובסופו של דבר ולאחר הגשת תסקיר, נדון לעונש מאסר של 9 חודשים, לעונשים מותנים, לתשלום קנס של 150,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתם ולחתימה על התחייבות. יצוין, כי בגזר הדין נקבע, בהסכמת הצדדים, כי מסכום הקנס יקוזז פיקדון שהופקד בסך 80,000 ₪ ועל כן נותר למערער לשלם סך של 70,000 ₪ ב-30 תשלומים.

הערעור שבפנינו מופנה כנגד חומרת העונש, כאשר לטענת המערער היה על ביהמ"ש לאמץ את הרף התחתון של תקופת המאסר המומלצת וכן, כי לא היה מקום להטיל קנס כה גבוה. לטענת ב"כ המערער, המערער הינו פושט רגל ואינו עובד תקופה ארוכה, בין היתר בשל מחלה, ועל כן לא יעלה בידו לשלם את הקנס דבר שיגרור אחריו מאסר בפועל שבסופו של דבר יהיה גבוה מטווח הענישה שהוסכם עליו. עוד הוסיף ב"כ המערער, כי למערער נסיבות אישיות אשר הצדיקו הקלה בעונשו וכי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים נבע מקשיים ראייתיים אשר היו בידיעת בימ"ש קמא אשר החל בשמיעת הראיות.

הכלל הוא כי ערכאת הערעור תתערב בחומרת העונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית רק כאשר ניכרת סטייה של ממש ממדיניות הענישה הראויה או מקום בו מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות התערבות זו. מקום בו הסכימו הצדדים על

עמוד 1

טווח ענישה במסגרת הסדר טיעון, והעונש שנגזר הוא בתוך הטווח המוסכם, תהיה התערבות ערכאת הערעור מצומצמת אף יותר. ובמקרה שבפנינו, אין כל עילה להתערב בגזר דינו של בימ"ש קמא.

ביהמ"ש גזר את העונש בתוך טווח הענישה המוסכם לאחר ששקל את נסיבותיו האישיות של המערער; את יכולותיו הכלכליות לעמוד בתשלום הקנס; ואת מצבו הבריאותי והמשפחתי. אולם בצדק העדיף ביהמ"ש, בכל הנוגע לקנס שהוטל, את האינטרס הציבורי, תוך שפסיקת ביהמ"ש העליון עמדה מול עיניו, עת קבע כי השיקולים ההרתעתיים במקרים אלה גוברים על שיקוליו של הפרט. ביהמ"ש גזר את הקנס בהתחשב בסכומי המס הגבוהים שלא שולמו, כאשר המחל האזרחי העומד בבסיס מעשיו של המערער, עומד על סך של מיליון ₪, מחל שלא הוסר עד היום. נוכח מצבו של המערער, סביר גם שהוא לא יוסר גם בעתיד.

אשר לטענה, כי במידה והמערער לא ישלם את הקנס יהיה עליו לרצות תקופה ארוכה מרף המאסר העליון המוסכם ובכך חרג ביהמ"ש מהסדר הטיעון, הרי שנוכח ההסכמה בין הצדדים, כי מעבר למאסר בפועל שלגביו נקבע טווח, יוטל גם קנס לפי שיקול דעת ביהמ"ש, הרי שביהמ"ש לא חרג מהסדר הטיעון וחבל שטענה זו כלל הועלתה.

ביהמ"ש שקל את כל השיקולים ולא מצאנו כי יש מקום להתערב בגזר הדין שהוא מאוזן וראוי נוכח החומרה הרבה של מעשי המערער נוכח המפורט בכתב האישום המתוקן.

בנסיבות אלה הערעור נדחה.

על המערער להתייצב לתחילת ריצוי עונשו בתאריך 3/8/14 עד השעה 08:00, בכלא דקל שבמתחם כלא ב"ש. מומלץ על הצדדים לבצע מיון מוקדם.

**ניתנה והודעה היום כ"ז
סיוון תשע"ד,
25/06/2014 במעמד
הנוכחים.
ס. הנשיא, רויטל יפה-
כ"ץ
אב"ד**

**יורם צלקובניק,
שופט**

יעל רז-לוי, שופטת

הוקלדעלידיטובהשרגא